

Willem Vermandere, Anastasia

O Anastasia

Matriosjka uit Petreograd
belandd'hier in ons boeregat,
want vader was nen witte rus,
ze vluchtten weg van erf en huis,

O Anastasia, Anastasia

Want 't volk leefd'in te grote nood,
Tsaar en tsarina moesten dood,
d'oktobermaand vol tegenspoed,
de sneeuw was rood van mensenbloed,

O Anastasia, Anastasia

O Anastasia

langs Vladivostok voert mijn lied,
nen trein van eindeloos verdriet,
langs China, Indi en Afrika,
per schip misschien naar Amerika,

O Anastasia, Anastasia

Maar in Marseille ging j'aan wal,
in 't douce France is 't nog best van al,
oh Dieu merci on est sauv,
chez nous on aurait tous tus,

O Anastasia, Anastasia

O Anastasia

Matriosjka aan moeders hand,
belandde hier in ons vlaanderland,
de roebels en 't russisch satijn,
verging in 't bier en de brandewijn,

O Anastasia, Anastasia

en dat edel volk uit Petrograd
hier nu op een mansarde zat,
en werken hard om 't dagelijks brood,
van heimwee ging hier moeder dood,

O Anastasia, Anastasia

O Anastasia

van Vladivostok vol verdriet,
zong 't meiske dan een droevig lied,
ze trouwde met nen brave vent,
ik heb diene mens nog goe gekend,

O Anastasia, Anastasia

en dromend van heur oud vaderland
zo leeft z'hier in ons vlaanderland,
hier in dit godvergeten gat,
'n prinsesse uit Petrograd,

O Anastasia, Anastasia